

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

naria, regijs agminibus in solatia sumptuum. Nec minor erat Hetruria cura regem in suis vrbibus honoranter excipere. Ad Viterbium vsq³ procedens, obuium habuit summum ab Vrbe pontificem per millia Italica viginti: Ibi complexus & osculatus, inuicemq³ principes orbis gratulati sunt, quod mutuos mererentur amplexus & colloquia miscere.

CAPVT XXXII.

Iam October appetebat mensis, priusquam rex ipse Romam contingeret, adoraturus ad limina sanctorū apostolorum, vt Imperatoriam quoq³ coronam acciperet. Habuit aut in comitatu sex millia loricarū, exceptis balistarijs, quæ leuis fertur armatura, & eorum numero praterito, qui non ad pugnandum, sed illustrandū tanti regis exercitum assuere ex praelatis: qui etsi ipsi minimè ad militiam scriberentur, duxere tamen familiam non paruam, quæ militantibus infereretur. Cūq³ immineret dies coronationis, tantus est factus populi concursus, vt pressura gradis & interitū multis, & impedimenta rerū faceret agendarum. Rex huic cōsulturus negotio, spargi numismata iubet in diuersum, vt à pressura distraherentur: & vix etiā ita lanceis & fustibus iter tenere poterāt in adē diui Petri, qui coronationi interessent. Igitur in Dominica qua concinit ecclesia, Dapacē Domine, Imperator factus Otto consecratur, & Imperij diademate coronatur, cūctis vel mēte cōcinentibus, Fiat pax in virtute tua. Expleto magnificè officio, Papa vocat Imperatorem ad conuiuiū: Sed maiori instātia vrget Imperator, vt secū ducat ad epulas pontificē. Cū ergo inscendenda essent iumenta, Imperator non immemor apostolicæ reuerentiæ, strepam apprehendit, & isto animo perdurans, cum illo proficiscitur per vrbem in locum conuiuij ad Lateranū: vbi simul in vnum diuiti & pauperi parata

ab Imperatore summa cura manebat reſectio. Swaldemarus interim Bremensis poſt exitum Philippi, iā pauper & exul, aures ſummi pontificis pulſare non deſiit, miſericordiam implorans. Sed quoniam multiplex erat cōtumacia, nihil potuit ampliū impetrare, niſi vt extra Bremensem eccleſiam in pontificalibus diuinum perageret officium. Obſtitit quoq; illi Ottonis Imperatoris cum Danorum rege Swaldemaro adhuc perdurans intelligentia, propter affinitatem, quam frater Imperatoris Swilhelmus cum rege inibat.

CAPVT XXXIII.

Otto iam Imperator factus, priuſquā Roma abiret, ab Rom. exaſperatus, ſe vertit in illos, intus & foris oppugnans. Huc uſq; aut inter Rom. pontificem & Imperatorem integra durabat affectio. Non ſatis aut conſtat, quibus ex cauſis orta ſimultas, Imperatorem cōmouit in Romanos, & perinde pontificē, niſi quod promptum eſt cōiungere, iam ciues Rom. ipſa iam dudum vera Romanitate vaneſcente, ex omni colluue gentium nouum populū, quod Itali quoq; ſcriptores teſtantur, pacis hoſtē, quietis impatientem, nouitatis aliquid ab Imperatore, quod ille dare nolle, poſciſſe: vnde orta ſimultas illos praelio conſumpſerit. Ad pontificē autem illa poterat ſubſeſſe cauſa, quod Imperator per Italiam anti-qua Imperij iura repoſceret, quorū iam quedā trāſſent ad eccleſiā. Vendicabat quoq; ille Māthildis potētis per Italiam fœmina locupletem hereditatē, quā illa legāſſe diceretur eccleſiæ: Imperatore reclamāte, q̄ duplici iure ad eum pertineret: Nā legitimus heres videbatur amita ſua, quæ nata fuit, vt oſtēdimus, ex marchionibus Saxonia: & illo etiam iure non extante, vacantis feudi redibat ad Imperium directū dominiū. Abiens vrbe Imperator,